خطبه بدون نقطه حضرت علی (ع)

الحَمدُ لِلّهِ أهلِ الحَمدِ وَ أحلاهُ، وَ أسعَدُ الحَمدِ وَ أسراهُ، وَ أكرَمُ الحَمدِ وَ أولاهُ.

الواحدُ الاحدُ الأحَدُ الصَّمَدُ، لا والِدَ لَهُ وَ لا وَلَدَ.

سَلَّطَ المُلوكَ وَ أعداها، وَ أهلَكَ العُداةَ وَ أدحاها، وَ أوصَلَ المَكارِمَ وَ أسراها، وَ سَمَكَ السَّماءَ وَ عَلّاها، وَ سَطَحَ المِهادَ وَ طَحاها، وَ وَطَّدَها وَ دَحاها، وَ مَدَّها وَ سَوّاها، وَ مَهَّدَها وَ وَطّاها، وَ أعطاكُم ماءَها وَ مَرعاها، وَ أحكَمَ عَدَدَ الأُمَمِ وَ أحصاها، وَ عَدَّلَ الأعلامَ وَ أرساها.

الالاهُ الأوَّلُ لا مُعادِلَ لَهُ، وَلا رادَّ لِحُكمِه، لا إلهَ إلّا هُوَ، المَلِكُ السَّلام، المُصَوِّرُ العَلامُ، الحاكِمُ الوَدودُ، المُطَهِّرُ الطّاهِرُ، لِمَحمودُ أمرُهُ، المَعمورُ حَرَمُهُ، المَأمولُ كَرَمُهُ.

عَلَّمَكُم كَلامَهُ، وَ أراكُم أعلامَهُ، وَ حَصَّلَ لَكُم أحكامَهُ، وَ حَلَّلَ حَلالَهُ، وَ حَرَّمَ حَرامَهُ.

وَ حَمَّلَ مُحَمَّداً (صَلَّ اللهُ عَلَيهِ وَ آلِه) الرِّسالَةَ، وَ رَسولَهُ المُكَرَّمَ المُسَدَّدَ، ألطُّهرَ المُطَهَّرَ.

أسعَدَ اللهُ الأُمَّةَ لِعُلُوِّ مَحَلِّه، وَ سُمُوِّ سُؤدُدِه، وَ سَدادِ أمرِه، وَ كَمالِ مُرادِه. أطهَرَ وُلدِ آدَمَ مَولوداً، وَ أسطَعُهُم سُعوداً، وَ أطوَلُهُم عَموداً، وَ أرواهُم عوداً، وَ أصَحُّهُم عُهوداً، وَ أكرَمُهُم مُرداً وَ كُهولاً.

صَلاةُ اللهِ لَهُ لِآلِهِ الأطهارِ مُسَلَّمَةً مُكَرَّرَةً مَعدودَةً، وَ لِآلِ وُدِّهِمُ الكِرامِ مُحَصَّلَةً مُرَدَّدَةً ما دامَ لِلسَّماءِ أمرٌ مَرسومٌ وَ حَدٌّ مَعلومٌ.

أرسَلَهُ رَحمَةً لَكُم، وَ طَهارَةً لِأعمالِكُم، وَ هُدوءَ دارِكُم وَ دُحورَ عارِكُم وَ صَلاحَ أحوالِكُم، وَ طاعَةً لِلّهِ وَ رُسُلِه، وَ عِصمَةً لَكُم وَ رَحمَةً.

اِسمَعوا لَهُ وَ راعوا أمرَهُ، حَلِّلوا ما حَلَّلَ، وَ حَرِّموا ما حَرَّمَ، وَ اعمِدوا - رَحِمَكُمُ اللهُ - لِدَوامِ العَمَلِ، وَ ادحَروا الحِرصَ، وَ اعدِموا الكَسَلَ، وَ ادروا السَّلامَةَ وَ حِراسَةَ مُلكِ وَ رَوعَها، وَ هَلَعَ الصُّدورِ وَ حُلولَ كَلِّها وَ هَمِّها.

هَلَكَ وَ اللهِ أهلُ الاِصرارِ، وَ ما وَلَدَ والِدٌ لِلاِسرارِ، كَم مُؤَمِّلٍ أمَّلَ ما أهلَكَهُ، وَ كَم مالٍ وَ سِلاحٍ أعَدَّ صارَ لِلأعداءِ عُدَّةً وَ عُمدَةً.

اَللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ وَ دَوامُهُ، وَ المُلكُ وَ كَمالُهُ، لاإلهَ إلّا هُوَ، وَسِعَ كُلَّ حِلمٍ حِلمُهُ، وَ سَدَّدَ كُلُّ حُكمٍ حُكمُهُ، وَ حَدَرَ كُلَّ عِلمٍ عِلمُهُ.

وبسایت فن سخن: آموزش سخنرانی، فن بیان و مهارتهای ارتباطی

www.Fanesokhan.com

عَصَمَكُمُ وَ لَوّاكُم، وَ دَوامَ السَّلامَةِ أولاكُم، وَ لِلطّاعَةِ سَدَّدَكُم، وَ لِلاِسلامِ هَداكُم، وَ رَحِمَكُم وَ سَمِعَ دُعاءَكُم، وَ طَهَّرَ أعمالَكُم، وَ أصلَحَ أحوالَكُم. وَ أسألُهُ لَكُم دَوامَ السَّلامَةِ، وَ كَمالَ السَّعادَةِ، وَ الآلاءَ الدّارَةَ، وَ الاَحوالَ السّارَّةَ، وَ الحَمدُ لِلّهِ وَحدَهُ.

ترجمه خطبه :

ستایش مخصوص خدایی است که سزاوار ستایش و مال آن است. از آنِ اوست رساترین ستایش و شیرین ترین آن و سعادت بخش ترین ستایش و سخاوت بار ترین(و شریف ترین) آن و پاک ترین ستایش و بلند ترین آن و ممتاز ترین ستایش و سزاوارترین آن.

یگانه و یکتای بی نیازی (که همه نیازمندان و گرفتاران آهنگ او نمایند.)، نه پدری دارد و نه فرزندی.

شاهان را (به حکمت و آزمون) مسلّط ساخت وبه تاختن واداشت. و ستمکاران (و متجاوزان) را هلاکت نمود و کنارشان افکند. و سجایای بلند را (به خلایق (رسانید و شرافت بخشید. و آسمان را بالا برد و بلند گردانید. بستر زمین را گشود و گسترش داد و محکم نمود و گسترده ساخت. آن را امتداد داد و هموار کرد و (برای زندگی) آماده و مهیّا فرمود. آب و مرتعش را به شما ارزانی داشت .تعداد اقوام را (برای زندگی) آماده و مهیّا فرمود. آب و مرتعش را به شما ارزانی داشت. تعداد اقوام را (برای زندگی در آن) به درستی. (و حکمت) مقرّر فرمود و بر شمار (یکایک) آنان احاطه یافت. و نشانه های بلند (هدایت) مقرّر فرمود و آنها را بر افراشته و استوار ساخت.

معبود نخستین که نه او را هم طرازی است و نه حکمش را مانعی. خدایی نیست جز او، که پادشاه است و (مای?) سلامت، صورتگر است و دانا، فرمانروا و مهربان، پاک و بی آلایش .فرمانش ستوده است و حریم کویش آباد (به توجّه پرستندگان و نیازمندان) است و سخایش مورد امید.

کلامش را به شما آموخت و نشانه هایش را به شما نمایاند. و احکامش را برایتان دست یافتنی نمود. آنچه روا بود حلال و آنچه در خور ممنوعیت بود، حرام شمرد.

بار رسالت را بر دوش محمّد(صلّی الله علیه و آله) افکند. (همان) رسول گرامی که بدو سروری و درستی (در گفتار و کردار و رفتار) ارزانی شده، پاک و پیراسته است.

خداوند این امّت را به خاطر برتریِ مقام و بلندیِ شرف و استواری دین او و کامل بودنِ آرمانش سعادت بخشید. او بی آلایش ترین فردِ از آدمیان در هنگامه ولادت و فروزنده ترین ستاره یمن و سعادت است. او بلند پایه ترین آنان (در نیاکان) است و زیباترین آنها در (نسل و) شاخسار. و درست پیمان ترین و کریم ترین آنان است در نوجوانی و بزرگسالی.

درود خداوند از آن او و خاندان پاکش باد، درودی خالص و پی در پی و مکرّر (برای آنان) و برای دوست داران بزرگوارشان، درودی ماندگار و پیوسته، (برای همیشه) تا وقتی که برای آسمان حکمی مرقوم است و نقشی مقرّر.

او فرستاد تا تا برایتان رحمتی باشد و مایه پاکیزگی اعمالتان و آرامش سرای (زندگی) شما و بر طرف شدن نقاط ننگ (: و شرم آور کار)تان. و تا مایه صلاح حالتان باشد و اطاعت شما از خدا و رسولانش و موجب حفظ شما و رحمتی (بس بزرگ و فراگیر.)

از او فرمان برید و بر دستورش مواظبت ورزید. آنچه را حلال دانست، حلال و هر چه را حرام داشت حرام بشمارید. خدایتان رحمت کند؛ آهنگ کوششی پیوسته نمایید و آزمندی را از خود برانید و تنبلی را وا نهید. رسم سلامت و حفظ حاکمیّت و بالندگی آن را - و آنچه را که موجب دغدغه سینه ها (:و تشویش دلها) و روی کردِ درماندگی و پریشانی به سوی به آنهاست - بشناسید.

خطبه بدون الف حضرت علی (ع)

حَمِدْتُ مَنْ عَظُمَتْ مِنَّتُهُ، وَ سَبَغَتْ نِعْمَتُهُ، وَ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ، وَ تَمَّتْ كَلِمَتُهُ، وَ نَفَذَتْ مَشِيَّتُهُ وَ بَلَغَتْ حُجَّتُهُ، وَ عَدَلَتْ قَضِيَّتُهُ، حَمِدْتُ حَمْدَ مُقِرٍّ بِرُبُوبِيَّتِهِ، مُتَخَضِّعٍ لِعُبُودِيَّتِهِ، مُتَنَصِّلٍ مِنْ خَطِيئَتِهِ، مُعْتَرِفٍ بِتَوْحِيدِهِ، مُسْتَعِيذٍ مِنْ وَعِيدِهِ، مُؤَمِّلٍ مِنْ رَبِّهِ مَغْفِرَةً تُنْجِيهِ، يَوْمَ يُشْغَلُ عَنْ فَصِيلَتِهِ وَ بَنِيهِ، وَ نَسْتَعِينُهُ، وَ نَسْتَرْشِدُهُ، وَ نُؤْمِنُ بِهِ، وَ نَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ، وَ شَهِدْتُ لَهُ بِضَمِيرٍ مُخْلِصٍ مُوقِنٍ، وَ فَرَّدْتُهُ تَفْرِيدَ مُؤْمِنٍ مُتْقِنٍ، وَ وَحَّدْتُهُ تَوْحِيدَ عَبْدٍ مُذْعِنٍ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي مُلْكِهِ، وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ فِي صُنْعِهِ، جَلَّ عَنْ مُشِيرٍ وَ وَزِيرٍ، وَ تَنَزَّهَ عَنْ مِثْلٍ وَ نَظِيرٍ، عَلِمَ فَسَتَرَ، وَ بَطَنَ فَخَبَرَ، وَ مَلَكَ فَقَهَرَ، وَ عُصِيَ فَغَفَرَ، وَ عُبِدَ فَشَكَرَ، وَ حَكَمَ فَعَدَلَ، وَ تَكَرَّمَ وَ تَفَضَّلَ، لَمْ يَزَلْ وَ لَنْ يَزُولَ، وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ.وَ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، رَبٌّ مُتَفَرِّدٌ بِعِزَّتِهِ، مُتَمَلِّكٌ بِقُوَّتِهِ، مُتَقَدِّسٌ بِعُلُوِّهِ، مُتَكَبِّرٌ بِسُمُوِّهِ لَيْسَ يُدْرِكُهُ بَصَرٌ، وَ لَمْ يُحِطْ بِهِ نَظَرٌ، قَوِيٌّ مَنِيعٌ، بَصِيرٌ، سَمِيعٌ، عَلِيٌّ، حَكِيمٌ، رَؤُفٌ، رَحِيمٌ، عَزِيزٌ، عَلِيمٌ،

عَجَزَ فِي وَصْفِهِ مَنْ يَصِفُهُ، وَ ضَلَّ فِي نَعْتِهِ مَنْ يَعْرِفُهُ، قَرُبَ فَبَعُدَ، وَ بَعُدَ فَقَرُبَ، يُجِيبُ دَعْوَةَ مَنْ يَدْعُوهُ، وَ يَرْزُقُ عَبْدَهُ وَ يَحْبُوهُ، ذُو لُطْفٍ خَفِيٍّ، وَ بَطْشٍ قَوِيٍّ، وَ رَحْمَةٍ مُوَسِّعَةٍ، وَ عُقُوبَةٍ مُوجِعَةٍ، رَحْمَتُهُ جَنَّةٌ عَرِيضَةٌ مُونِقَةٌ، وَ عُقُوبَتُهُ جَحِيمٌ مُؤْصَدَةٌ مُوبِقَةٌ، وَ شَهِدْتُ بِبَعْثِ مُحَمَّدٍ عَبْدِهِ وَ رَسُولِهِ وَ صَفِيِّهِ وَ حَبِيبِهِ وَ خَلِيلِهِ، بَعَثَهُ فِي خَيْرِ عَصْرٍ، وَ فِي حِينِ فَتْرَةٍ، وَ كُفْرٍ، رَحْمَةً لِعَبِيدِهِ، وَ مِنَّةً لِمَزِيدِهِ، خَتَمَ بِهِ نُبُوَّتَهُ، وَ قَوَّى بِهِ حُجَّتَهُ، فَوَعَظَ، وَ نَصَحَ، وَ بَلَّغَ، وَ كَدَحَ، رَؤُفٌ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ، رَحِيمٌ، وَلِيٌّ، سَخِيٌّ، ذَكِيٌّ، رَضِيٌّ، عَلَيْهِ رَحْمَةٌ، وَ تَسْلِيمٌ، وَ بَرَكَةٌ، وَ تَعْظِيمٌ، وَ تَكْرِيمٌ مِنْ رَبٍّ غَفُورٍ رَحِيمٍ،قَرِيبٍ مُجِيبٍ، وَصَّيْتُكُمْ مَعْشَرَ مَنْ حَضَرَنِي، بِتَقْوَى رَبِّكُمْ، وَ ذَكَّرْتُكُمْ بِسُنَّةِ نَبِيِّكُمْ، فَعَلَيْكُمْ بِرَهْبَةٍ تُسَكِّنُ قُلُوبَكُمْ، وَ خَشْيَةٍ تَذْرِي دُمُوعَكُمْ، وَ تَقِيَّةٍ تُنْجِيكُمْ يَوْمَ يُذْهِلُكُمْ، وَ تُبْلِيكُمْ يَوْمَ يَفُوزُ فِيهِ مَنْ ثَقُلَ وَزْنُ حَسَنَتِهِ، وَ خَفَّ وَزْنُ سَيِّئَتِهِ، وَلْتَكُنْ مَسْئَلَتُكُمْ مَسْئَلَةَ ذُلٍّ، وَ خُضُوعٍ، وَ شُكْرٍ، وَ خُشُوعٍ، وَ تَوْبَةٍ، وَ نَزُوعٍ، وَ نَدَمٍ وَ رُجُوعٍ وَلْيَغْتَنِمْ كُلُّ مُغْتَنِمٍ مِنْكُمْ، صِحَّتَهُ قَبْلَ سُقْمِهِ، وَ شَبِيبَتَهُ قَبْلَ هَرَمِهِ، وَسَعَتَهُ قَبْلَ عَدَمِهِ، وَ خَلْوَتَهُ قَبْلَ شُغْلِهِ، وَ حَضَرَهُ قَبْلَ سَفَرِهِ، قَبْلَ هُوَ يَكْبُرُ، وَ يَهْرَمُ، وَ يَمْرَضُ، وَ يَسْقَمُ، وَ يُمِلُّهُ طَبِيبُهُ، وَ يُعْرِضُ عَنْهُ حَبِيبُهُ، وَ يَتَغَيَّرُ عَقْلُهُ، وَ يَنْقَطِعُ عُمْرُهُ، ثُمَّ قِيلَ هُوَ مَوْعُوكٌ، وَ جِسْمُهُ مَنْهُوكٌ، قَدْ جَدَّ فِي نَزْعٍ شَدِيدٍ، وَ حَضَرَهُ كُلُّ قَرِيبٍ وَ بَعِيدٍ، فَشَخَصَ بِبَصَرِهِ، وَ طَمَحَ بِنَظَرِهِ، وَ رَشَحَ جَبِينُهُ، وَ سَكَنَ حَنِينُهُ، وَ جُذِبَتْ نَفْسُهُ، وَ نُكِبَتْ عِرْسُهُ، وَ حُفِرَ رَمْسُهُ، وَ يَتَمَ مِنْهُ وُلْدُهُ، وَ تَفَرَّقَ عَنْهُ عَدَدُهُ،

وَ قُسِّمَ جَمْعُهُ، وَ ذَهَبَ بَصَرُهُ وَ سَمْعُهُ، وَ كُفِّنَ، وَ مُدِّدَ، وَ وُجِّهَ، وَ جُرِّدَ، وَ غُسِّلَ، وَ عُرِيَ، وَ نُشِفَ، وَ سُجِّيَ، وَ بُسِطَ لَهُ، وَ نُشِرَ عَلَيْهِ كَفَنُهُ، وَ شُدَّ مِنْهُ ذَقَنُهُ، وَ قُمِّصَ، وَ عُمِّمَ، وَ لُفَّ، وَ وُدِّعَ، وَ سُلِّمَ، وَ حُمِلَ فَوْقَ سَرِيرٍ، وَ صُلِّيَ عَلَيْهِ بِتَكْبِيرٍ، وَ نُقِلَ مِنْ دُورٍ مُزَخْرَفَةٍ، وَ قُصُورٍ مُشَيَّدَةٍ، وَ حُجُرٍ مُنَضَّدَةٍ، فَجُعِلَ فِي ضَرِيحٍ مُلْحُودٍ، ضَيِّقٍ مَرْصُوصٍ بِلَبِنٍ، مَنْضُودٍ، مُسَقَّفٍ بِجُلْمُودٍ، وَ هِيلَ عَلَيْهِ حَفَرُهُ، وَ حُثِيَ عَلَيْهِ مَدَرُهُ، فَتَحَقَّقَ حَذَرُهُ، وَ نُسِيَ خَبَرُهُ وَ رَجَعَ عَنْهُ وَلِيُّهُ، وَ نَدِيمُهُ وَ نَسِيبُهُ، وَ حَمِيمُهُ، وَ تَبَدَّلَ بِهِ قَرِينُهُ، وَ حَبِيبُهُ، وَ صَفِيُّهُ، وَ نَدِيمُهُ فَهُوَ حَشْوُ قَبْرٍ، وَ رَهِينُ قَفْرٍ، يَسْعَى فِي جِسْمِهِ دُودُ قَبْرِهِ و يَسِيلُ صَدِيدُهُ مِنْ مِنْخَرِهِ، يُسْحَقُ ثَوْبُهُ وَ لَحْمُهُ، وَ يُنْشَفُ دَمُهُ، وَ يُدَقُّ عَظْمُهُ، حَتَّى يَوْمَ حَشْرِهِ، فَيُنْشَرُ مِنْ قَبْرِهِ، وَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، وَ يُدْعَى لِحَشْرٍ وَ نُشُورٍ، فَثَمَّ بُعْثِرَتْ قُبُورٌ، وَ حُصِّلَتْ صُدُورٌ، وَجِيءَ بِكُلِّ نَبِيٍّ، وَ صِدِّيقٍ، وَ شَهِيدٍ، وَ مِنْطِيقٍ، وَ تَوَلَّى

لِفَصْلِ حُكْمِهِ رَبٌّ قَدِيرٌ، بِبَعِيدِهِ خَبِيرٌ وَ بَصِيرٌ، فَكَمْ مِنْ زَفْرَةٍ تُضْنِيهِ، وَ حَسْرَةٍ تُنْضِيهِ، فِي مَوْقِفٍ مَهُولٍ عَظِيمٍ، وَ مَشْهَدٍ جَلِيلٍ جَسِيمٍ، بَيْنَ يَدَيْ مَلِكٍ كَرِيمٍ، بِكُلِّ صَغِيرَةٍ وَ كَبِيرَةٍ عَلِيمٍ، حِينَئِذٍ يُلْجِمُهُ عَرَقُهُ، وَ يَحْفِزُهُ قَلَقُهُ، عَبْرَتُهُ غَيْرُ مَرْحُومَةٍ، وَ صَرْخَتُهُ غَيْرُ مَسْمُوعَةٍ، وَ حُجَّتُهُ غَيْرُ مَقْبُولَةٍ، وَ تَأَلُّ صَحِيفَتُهُ، وَ تُبَيَّنُ جَرِيرَتُهُ وَ نَطَقَ كُلُّ عُضْوٍ مِنْهُ بِسُوءِ عَمَلِهِ، وَ شَهِدَ عَيْنُهُ بِنَظَرِهِ، وَ يَدُهُ بِبَطْشِهِ، وَ رِجْلُهُ بِخَطْوِهِ، وَ جِلْدُهُ بِمَسِّهِ، وَ فَرْجُهُ بِلَمْسِهِ، وَ يُهَدِّدُهُ مُنْكَرٌ وَ نَكِيرٌ، وَ كَشَفَ عَنْهُ بَصِيرٌ، فَسُلْسِلَ جِيدُهُ، وَ غُلَّتْ يَدُهُ، وَ سِيقَ يُسْحَبُ وَحْدَهُ فَوَرَدَ جَهَنَّمَ بِكَرْبٍ شَدِيدٍ، وَ ظَلَّ يُعَذَّبُ فِي جَحِيمٍ،

وَ يُسْقَى شَرْبَةً مِنْ حَمِيمٍ تَشْوِي وَجْهَهُ، وَ تَسْلِخُ جِلْدَهُ، يَضْرِبُهُ زَبَانِيَتُهُ بِمِقْمَعٍ مِنْ حَدِيدٍ، يَعُودُ جِلْدُهُ بَعْدَ نَضْجِهِ بِجِلْدٍ جَدِيدٍ، يَسْتَغِيثُ فَيُعْرِضُ عَنْهُ خَزَنَةُ جَهَنَّمَ، وَ يَسْتَصْرِخُ فَيُلْبَثُ حُقْبَهُ بِنَدَمٍ، نَعُوذُ بِرَبٍّ قَدِيرٍ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَصِيرٍ، وَ نَسْئَلُهُ عَفْوَ مَنْ رَضِيَ عَنْهُ، وَ مَغْفِرَةَ مَنْ قَبِلَ مِنْهُ، فَهُوَ وَلِيُّ مَسْئَلَتِي وَ مُنْجِحَ طَلِبَتِي، فَمَنْ زُحْزِحَ عَنْ تَعْذِيبِ رَبِّهِ، سَكَنَ فِي جَنَّتِهِ بِقُرْبِهِ، وَ خُلِّدَ فِي قُصُورٍ مُشَيَّدَةٍ، وَ مُكِّنَ مِنْ حُورِ عِينٍ وَ حَفَدَةٍ، وَ طِيفَ عَلَيْهِ بِكُئُوسٍ، وَ سَكَنَ حَظِيرَةَ فِرْدَوْسٍ، وَ تَقَلَّبَ فِي نَعِيمٍ، وَ سُقِيَ مِنْ تَسْنِيمٍ، وَ شَرِبَ مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ، مَمْزُوجَةٍ بِزَنْجَبِيلٍ، مَخْتُومَةٍ بِمِسْكٍ عَبِيرٍ، مُسْتَدِيمٍ لِلْحُبُورِ، مُسْتَشْعِرٍ لِلسُّرُورِ، يَشْرَبُ مِنْ خُمُورٍ، فِي رَوْضٍ مُشْرِقٍ مُغْدِقٍ، لَيْسَ يَصْدَعُ مَنْ شَرِبَهُ، وَ لَيْسَ يَنْزِفُ، هذِهِ مَنْزِلَةُ مَنْ خَشِيَ رَبَّهُ، وَ حَذَّرَ نَفْسَهُ، وَ تَلِكَ عُقُوبَةُ مَنْ عَصَى مُنْشِئَهُ، وَ سَوَّلَتْ لَهُ نَفْسُهُ، مَعْصِيَةَ مُبْدِيهِ، ذلِكَ قَوْلٌ فَصْلٌ وَ حُكْمٌ عَدْلٌ، خَيْرُ قَصَصٍ قَصَّ وَ وَعْظٍ بِهِ نَصَّ، تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ، نَزَلَ بِهِ رُوحُ قُدُسٍ مُبِينٍ، عَلَى نَبِيٍّ مُهْتَدٍ مَكِينٍ، صَلَّتْ عَلَيْهِ رُسُلٌ سَفَرَةٌ مُكَرَّمُونَ بَرَرَةٌ، عُذْتُ بِرَبٍّ رَحِيمٍ مِنْ شَرِّ كُلِّ رَجِيمٍ، فَلْيَتَضَرَّعْ مُتَضَرِّعُكُمْ، وَلْيَبْتَهِلْ مُبْتَهِلُكُمْ، فَنَسْتَغْفِرُ رَبَّ كُلِّ مَرْبُوبٍ لِي وَلَكُمْ.

ترجمه خطبه :

ستایش می کنم کسی را که منّتش عظیم است و نعمتش فراوان؛ و رحمتش (بر غضبش) پیشی گرفته است. سخن (و حکم) اوتمامیّت یافته (و قطعی است)؛ خواست او نافذ و برهانش رسا و حکمش بر عدالت است.حمد می‌گویم او را حمدِ کسی که:

به پروردگاری او اقرار دارد، به فرمانبرداری او سر فرود آورده است، از گناهان خود عذرخواه است، به وحدت و یگانگی او اقرار دارد، به او از کیفر و جزایش پناه برده است، و از او امید آمرزش دارد؛ آمرزشی که نجاتش می‌دهد در روزی که سختی آن به حدّی است که او را از اینکه به اهل و فرزندان خود بیندیشد باز می‌دارد. از او یاری می‌طلبیم و به او ایمان می‌آوریم و بر او توکّل می‌کنیم.

از روی اخلاص و یقین به او گواهی می‌دهم و یگانه‌اش می‌دانم همان گونه که مؤمن محکم و استوار او را یگانه می‌داند. او را یکتا می‌شناسم، یکتا شناختن بنده‌ای که اقرار و اعتراف دارد بر اینکه شریکی برای او در ملک و سلطنتش نیست و کمک

کار و یاوری در صُنعش ندارد. بزرگ‌تر است از اینکه برای خود مشیر و وزیری بگیرد و پاک و منزه است از اینکه مثل و مانندی داشته باشد. می‌داند و پنهان می‌کند و می‌پوشاند و از باطن خبر دارد. مالک و قاهر است.

چون نافرمانی شود بیامرزد و چون عبادت شود، جزای نیک دهد. وقتی حکم کند، در حکم خود عادل باشد و کرم نماید و تفضل فرماید. همیشه بوده و خواهد بود و چیزی مانند او نیست.

او پیش از هر چیزی بوده و بعد از هر چیز خواهد بود. پروردگاری است که :به عزّت خود یگانه است، به قدرت خود، مالک است، به توانایی و قوّت خود، از هر عیبی مبرّا است، و به برتری خود، بزرگوار است. هیچ دیده‌ای او را درک نکند و نظر و دقتی او را فرا نگیرد. توانا است و کسی بر او قدرت نیابد .بینا، شنوا، بلندمرتبه، حکیم، مهربان، رحیم، قادر و علیم است.

هر که او را وصف کند، عاجز و ناتوان می‌گردد، و هر که به معرفت او رسد، در تعیین صفت برای او گمراه می‌شود. در عین دوری، نزدیک و در عین نزدیکی، دور است.

هر که او را بخواند، اجابت کند و بندگان را روزی عطا فرماید. صاحب لطف نهان و عقوبت شدید است. رحمتش وسعت دارد و عقوبتش دردناک است؛ رحمتی که همچون بهشتی است پهناور و شگفت‌انگیز، و عقوبتی که کیفرش دوزخی است طبقه‌بندی شده و هلاک کننده. گواهی می‌دهم که محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله بنده و فرستاده و اختیار شده و حبیب او است که او را در بهترین زمان‌هایی که مقتضی برانگیختنِ پیامبر بوده، برانگیخت؛ زیرا مدّتی در فَترت گذشته بود و پیامبری مبعوث نشده بود و کفر، عالم را فرا گرفته بود. این پیامبر، رحمتی برای بندگان و ازدیاد منت خداوند بر آنان بود. نبوت را به او ختم نمود و حجّت خود را با ارسال حضرتش قوت بخشید. و اما آن پیامبر؛ موعظه کرد، نصیحت نمود، تبلیغ فرمود و به رنج افتاد. برای هر مؤمنی، مهربان، رحیم، دوست، با سخاوت، پاکیزه و پسندیده بود .رحمت و سلام و برکت و عظمت و کرامت خداوندِ آمرزنده مهربانِ نزدیکِ اجابت کننده بر او باد. من شما را به پرهیزگاری از نافرمانی خداوند سفارش می‌کنم و به پیروی از روش پیامبرتان یادآوری می‌نمایم.پس بر شما باد: به ترسی که دل‌ها را آرامش دهد، به رعبی که اشک‌ها را جاری کند، و تقوایی که باعث نجات شما گردد از روزی که به فراموشی اندازد و مبتلا گرداند. همان روزی که بهره‌مند شود از آن هر کس که کارهای نیکش بسیار و کارهای زشت و ناپسندش کم باشد.باید سؤال شما از پروردگارتان، سؤال بنده‌ای باشد که خوار و فروتن، و سرافکنده و شکرگزار است. مانند بنده‌ای که توبه کرده و از نافرمانی کناره‌گیری کرده و پشیمان شده است. بنابراین، هر غنیمت‌شماری از میان شما، باید غنیمت شمارد :سلامت خود را پیش از آنکه بیمار شود، میانسالی خود را قبل از آنکه پیر و فرتوت گردد، وسعتش را قبل از آنکه فقر گریبانگیرش شود، آسایش خود را پیش از آنکه گرفتار گردد، و فرصتهایش را پیش از سفر از این‌دار فانی: پیش از آنکه از کار افتاده گردد و مریض و ناتوان شود، پیش از آنکه طبیبش از علاج او باز ماند و دوستانش از او روی گردانند، پیش از آنکه عقلش زایل و عمرش تمام شود

و اطرافیان آهسته با هم بگویند: «دیگر از حرکت بازافتاده، جسمش کاهیده شده و سخت گرفتار جان کندن است.» در این حال، هر خویشاوندِ دور و نزدیکی بر بالینش حاضر شود، اما او در حالی که چشم به بالا دوخته و پیشانیش را عرق فراگرفته؛ قلبش از حرکت بازمانَد و جانش گرفته شود. و همسرش بیچاره و بدبخت گردد. قبرش را کنده و مهیا کنند، اولادش یتیم گردند، نزدیکانش پراکنده شوند

و اموالش تقسیم شود. در حالی که دیدن و شنیدنش از دست رفته و کفنِ او را مهیا می‌کنند؛ دست و پایش کشیده شود، رو به قبله گردد، جامه‌اش کنده و عریان شود، غسل داده شده و خشک گردد. آنگاه جایش آماده شده و کفنش را باز می‌کنند. چانه‌اش را بسته، پیراهن (کفن) را بر او پوشانده، عمّامه بر سرش نهاده و در نهایت پیچیده شده و وداع کرده می‌شود. و بر تابوت گذارده و بر او نماز می‌خوانند. سپس از خانه‌ی زینت داده شده و قصرهای محکم و اطاق‌های بر هم قرار گرفته [به سوی قبرستان] منتقل گردیده و در شکاف زمین جای داده می‌شود. مکانی که میان لحدی تنگ که با خشت‌ها به هم بسته شده و سقف آن از سنگ‌ها ترتیب داده شده قرار دارد .

در این زمان، بر او خاک و ریگ گور ریخته شود و او را سنگ‌های قبر فراگیرد. و آنچه از آن می‌ترسید بر سرش آید. دوستانش، ندیمانش، خویشان و یارانش همه او را واگذارند و بازگردند. و همسر او، همسر دیگری اختیار کند؛ او که زمانی دوست و انتخاب شده و همخوابه‌اش بود، در آغوش دیگری درآید در حالی که او گرفتار تنهایی قبر باشد. [پس از مدتی نه چندان دور] کِرم‌های زمین بر جسدش هجوم آورند و از بینی و دهانش چرک و خون بیرون زند. جامه و گوشت بدنش پوسیده شود، خونش به زمین فرو رَوَد، جسمش خشک گردد و استخوانهایش باریک شود. او به همین حال بماند تا روز حشر فرا رسد و سر از قبر درآورد. روزی که نفخه در صور دمیده شده و برای حشر خوانده شود. روزی که قبرها زیر و رو شده و آنچه در دل آنهاست بیرون آید. روزی که هر پیامبر و هر صدیق شهید و سخنوری حضور یابد و اختیار حکم و داوری برای پروردگاری است که به افعال و کردار بندگان، دانا و بینا است.پس چه ناله‌های دلخراشی که برنمی‌آید و چه حسرت‌های جانسوز که پدیدار نمی‌شود؛ زیرا در جایگاه هولناک بزرگی نگهداشته شود و در برابر پادشاه کریمی قرار گیرد که به هر کردار کوچک و بزرگ آگاه است. در این هنگام، عرق سراپای او را فراگیرد، به شدت مضطرب شود، اشک بریزد؛ ولی کسی به او رحم نکند و بر آنچه فریاد کند، فریادرسی نباشد .حجّت او قبول نشود و نامه عملش به سویش بازگردد و نافرمانیهایش آشکار شود و [آنگاه] هر عضو او به سخن آید و از بدی کردارش خبر دهد: چشم او گواهی دهد به آنچه نظر افکنده، دست او گواهی دهد به سوی آنچه یازیده، پایش گواهی دهد به آنچه به سوی آن رفته، پوست او گواهی دهد با آنچه که تماس داشته، فرج او گواهی دهد به آنچه که لمس کرده. سپس منکر و نکیر او را تهدید کرده و بترسانند .رسوایی‌اش پدیدار شود [تا اینکه] زنجیر به گردن او گذارند و دستهایش را به غل ببندند و او را به تنهایی بِکِشند و به سختی در دوزخ وارد کنند. به ناچار، در آتش عذاب شود.

چندان که روی او پخته شود و پوست بدنش بعد از سوختن به پوستی دیگر تبدیل گردد. در برابر ناله‌ها و فریادهایی که می‌زند، خازنان جهنم از او روی بگردانند و جوابش را ندهند. و هر چه فریاد زند، کسی به فریادش نرسد [و بدین ترتیب] سال‌های درازی به ندامت و پشیمانی بگذراند .پناه می‌بریم به خداوندِ قادرِ توانا از بدی هر پیشامد ناگواری، و از او بخشش و عفو کسی را که از او خشنود شده است درخواست می‌کنیم و آمرزش کسی را که از او قبول فرموده مسألت می‌نماییم؛ که او ولی نعمت خواسته‌ها و برآورنده‌ی حاجات من است. پس کسی که از عذاب پروردگار نجات یابد، به مقام قرب در بهشت ساکن شود و در قصرهای محکمِ جاویدان بماند؛ در حالی که به حورالعین و خدمتگزاران بهشتی دست یابد. جام‌ها از نوشیدنی‌ها برایش مهیا کنند و در فردوس اعلی جایگزینش نمایند .او در ناز و نعمت بگردد و از آب تسنیم بیاشامد و از چشمه سلسبیل؛ که آمیخته به زنجبیل، و مُهر کرده به مُشک و عبیر است سیراب شود. او همواره در این نعمت‌ها و شادی‌ها زندگی می‌کند و از شراب‌هایی که در باغ‌های روشن و پر نور است، و آب‌های روان در آن جاری است، شرابی که درد سر نیاورد و عقل را زایل نکند می‌نوشند. این است منزلت و مقام کسی که از پروردگار خود بترسد و نفس خود را بر حذر بدارد. و آن است کیفر کسی که بر آفریننده‌ی خود عصیان بورزد و نفسش معصیت خالقش را برای او زینت داده و آسان نماید. این است گفتار به تفصیل و حُکم به عدل؛ بهترین قصه‌ای که نقل شده و بهترین پندها که بیان گردیده. از نزد حکیم حمید فروفرستاده شده و جبرئیل آن را به پیامبر هدایت کننده و صاحب جاه و مقام فرو آورده است. پیامبری که رسولان و سفیران مکرّم بر او درود فرستادند.

پناه می‌برم به پروردگار مهربان از شر هر رانده شده‌ی گمراه کننده. پس باید تضرع کنند تضرع کنندگان و زاری نمایند زاری کنندگان. [در آخر] برای خودم و شما از پروردگار هر تربیت شده‌ای طلب مغفرت می‌کنیم.